

**1891-02-05**

**SENDER**

Viggo Pedersen

**RECIPIENT**

Joakim Skovgaard

**FACTS**

Document type:

Letter

Sender's location:

Skamstrup Præstegård

Mentioned people:

Johan Borup

Alexandre Dumas

Ludwig Kabell

Janus la Cour

Thoralf Pedersen

Niels Skovgaard

Mentioned locations:

Rosenvænget

Skamstrup

Øvermark

Sorø

Paris

Göteborg

København

Archive:

Mappe 26 nr. 1a-b

5-2-26

Mappe 27 Nr. 1A

Hare Jakim.

Du kan vel nok tænke, jeg er meget langsejlet  
 efter at høre, om I så havde et Møde og hvad Resultatet blev af Jeres Forhandlinger. Jeg beklager  
 meget ikke at man vandt midt, bordspremiens egen  
 Skjæde og for det hele. Jeg begynder at gribblende  
 over forskellige Ting, som jeg tror er af Be-  
 tydning for Legens god. Udfald ja egentlig meget  
 nødvendige. Men det vil jeg på Forhånd sige, at min  
 god Kier, at du varige med hunden Ulykkelighed  
 - du vil ikke - at sætte mig i Rind: hvordan  
 det forner mig. Jeg har god Ulykkelighed at gøre  
 Javne selv, men jeg kan jo ikke noget mindre og  
 kender ikke længere om den pafør min Billedes  
 Skjæde. Forståelig vilde jeg dog desværre her. Præst-  
 gælden. Jeg er ordentlig tilkend af Forholdene  
 så jeg virkelig bør gøre. Tunge, udfald kan jeg ikke  
 tage til på Minde, da jeg nu er for meget  
 for at komme af med en stund kathed som  
 har pålagt mig <sup>2. Mærke</sup> og yderligere været i den sidste  
 Tid. - Alligevel venten nogle Oplysninger på

De va hene el hertelijn Taverne med stad for alle de herteligen  
Juden is tilbragt her for kon skenning; Als Romm afstod, Ca  
lin den 1790.

og sender selv nogle af mine Betænkkeligheder.  
Den foretog endnu den, at vi åbenbart er for  
få. Men da der er en Udskilling som lader  
sig præsentere med sinelig Udskyld at  
få almindelig Betjening. De behøves  
ad huse Aften hos sig. Kender vi ikke bliver men  
en 12-13 færd. Bortagen når vi regner alle  
sammen og hvis vi kender på Philippen  
Men det er kom, at når hverken Zahstmann  
eller Poulsen kan indvillige helt hos os, hvis  
ke ialtfald sig fra foret af hændregul  
for altes sikker Færd. (der hører sig at lade  
den Betjening, at forinden den skulde  
de endda gå 2 andre med sin Philippen  
og Thøger eller Jomfru eller lignende  
Folk.) når vi altså disse eller en  
gang gør helt med, er vi en endnu  
mindre Kreds end for alle først af påreg-  
net. Om Zahstmann vil være mig, at  
han indvilliger på Charlottenborg og nu  
turligere er for beredt. Men gå med os  
unge iberialys Brøskovs, men so  
så vel med nogle Billeder at stalle os for

at vi ikke rent skal gaa Fiasko. Og strømmen er  
riges - og med Ret - om det andet, som vi haad-  
søgte at sætte, men som i sidste Lykke ikke  
vil gaa held med, hvad Raktmannen jeg mente,  
hvis han kunde. Og jeg var æstet, hvem mange  
Billeder kan vi præstere. Ganske vist - at  
komme men an på Billedernes Godhed  
med på Mængden, men hvem spiller de  
en Rolle. Mest minns der ender Lill  
Juleidatelling skildrer den vel ikke over,  
thi ellers synes den ikke af noget, og  
det skal den. Den skildrer dog tag og ud-  
mønter id, bød hvad end hals og hvad  
at yde angår, for ikke at faldet af Jorden.  
Jeg er glad ved at være rammet under  
og Raktmannen og Paulus' god kan gik held  
med og beholdt andet, jeg undervurderer  
ikke det idelle Lyse på Tingen, som  
for mig gaaes Udslag, men jeg venter  
blot. Min første indtæktmæssige  
Følelse, som var rigtig, at omend jeg  
på forhånd var stent for al selvstændig  
Udtelling af en Sympathi, så kunde  
en sådan, om den blev forkastet det gik

+ men Fortrædet gavre, ikke blot for Rette-  
 gerne, men ligeså meget for det hele Kunst-  
 værkens indretning, som ved en forhastet iindvæ-  
 Oppositionsindstilling, idet Klarhed over  
 Mål og Midler, det kunde forspile alle  
 Chancer for at indvinde det, som der g  
 is i mange om, ved vigtigste. Jo fortigder  
 ikke al den gæld med - skønt is nok en,  
 is vil blive den, der vover mest - [der g is  
 er nok også de eneste gift Folk] - og is  
 agter ikke at trække mig tilbage. Men  
 is synes, det tegner en del til, at is kommer  
 til det væsentlige, at inddele de Hæ- på en del  
 blide revolutionære Salen de, refuserer væsent-  
 lig tjenerne til at blive Statistikkens pri-  
 vat Affære af is og det er en Billedet  
 ikke malet, i den Betegnelse indtjener, indtj-  
 kender det sit. - For den, Lad os regne  
 is er 15, men med 4 Billeder kan  
 der være vel ikke gennemsnitlig is gori  
 Regning på - at blive 60. Men  
 med andre Ord at Billederne med hang  
 og råde til hverandre for at på de  
 2 af Salene omtrent Agtete. is tror

Helt - Modtogs regner is ikke, da det vil være blivende Færdig og is det begrundede

ikke nogen ret vil respectere eller regne  
den Udstilling for noget. Hvis vi ikke får  
mere Tilslutning. Den megen Tale om, at  
Af for Localitet Skylder nødvendigt at begrænse  
Antallet af Udstøgen samlet, forstår jeg ikke.  
En lille privat Cercle af den Art som ses  
i Paris byder jeg mig <sup>forstå</sup> ikke om at være med  
til, og vi var jo enige om at denne Udstilling  
hvis vi deltog, skulde have et andet Formål.  
Jeg opfordrer derfor indtrængende blot  
få nogle flere med af det Folk vi sætter  
mest Pris på. Skrevet, og derom er vi  
enige, at det er min Følelse inderligst  
at indlikke Peng og Tøse på Udstøgen  
og dermed sætte sig til Boms over den  
inkulter Malers hele Virksomhed. Der  
ved er der dog næppe noget at gøre; men  
om det er så rent galt at kunne nogle  
Folk med, som vi har indell Agtelse  
for, selvom de ikke har noget indregnet  
Physiognomi, som Fahrenmann  
siger, for Ex. Achen, Henrik Jespersen,

o. a. det er mig lidt trykkeligt. Ved kunsten  
en Udstilling af litteratur og kunstmalerier for  
træffelige Kunstner, imellem hvilke jeg  
føler mig højt løst og trykkeligt - alligevel  
end hyggelig for mig (j) - en sådan vilde  
jo være allerbæst; - men når disse  
gode Folk er ikke vil! Må vi så ikke  
være glade for andres noget mindre frem-  
ragende men absolut rare, søde  
Maler, som ovenikøbet har mange  
Venner blandt dem, der skal se på Udst.  
Bogen. Det kan dog ikke nytte, Kunstner  
alene for Respekt og Sympathi for den,  
is. kille dog gerne hans Folk med,  
det er mig ialtfald langt vigtigere.  
Så er der en sådan Mand som  
Locher. Jeg holder på ham. Han har  
en god så mange Forretningsbilleder  
han vil, jeg tror for at føre, han er  
ved et Vindpænt forstand og  
jeg, han dog er en Kunstner, som  
oftest er noget mærkelig frisk og  
slæm om end lidt groft blide.

megens Prosop  
Johannes Krebs sætter sig til at male - i Altfarvel  
er min Læstning - (som har sig flere af de  
vedtalen, som sig altid vilde forstå) - men først  
hvis er en fin og intelligent Portrætmaler  
og en absolut Colorist. Jeg regner hende for  
endog meget fremragende som Portrætmaler  
og Mord sig, Johannes og jeg. At Zerkow  
hvis kunde hende synes mig doggyldig.  
- Nu, der er vi nok flere. I Øjeblikket har  
sig i den Lykkelighed at tænke mig om. Porten  
skal han Brent med. - Men så har sig laukel,  
at, sig har ikke vilde sig med noget  
i Hovedet eller i den Fægtning  
Hans for vor Udstilling; da den kun  
er foreløbig for dette år synes jeg heller,  
du må komme lidt mere stoffet  
og kun noget vilde vil Fægtning.  
Endelig: Giv den hard et Fægtning.  
Var den kun en Skitse eller  
Fægtning. Hvad jeg især vilde sætte  
Prosop på sig. Den Anledning  
var et Billede, som et Kinde gik med

En maleri af  
 et landskab  
 af den indre  
 af den indre

1. Folke Hyster. Enten noget, som  
 et var slægt <sup>fantastisk</sup> gjenstandsmæssigt færdig  
 i høje Grad end den p. forresten  
 bød smukke og rige Landskaber, eller  
 også noget rigt og hyggeligt, som  
 de da malet Agtelse med is små.  
 Enten bød en Udstilling her et virkelig  
 revolutionært Præg, som betød modsætnings  
 dens Existens, eller også bød al Tak  
 om yderligere og umodne Extravaganter  
 forstærkede ved Tynd af Billeder  
 som uvidkærlig gik Beskueren lig  
 om Hysteret. Et især var en Al best.  
 Anførsel af - de formler begge  
 dele. Anførsel for den almindelige  
 Beskuer som Figurmaleri. Skad  
 huser intet for sig af den Tids.  
 Et især var af alle de Landskaber  
 i - bader i et daglig, et virkelig den  
 især var på en sådan Udstilling kun  
 har landskabslige Ting. Alle disse  
 Tredve Dage er for en Del Elisabeth.  
 hun har Retten. i har tænkt den  
 selv, men er en især Hyster.